

Predlogi tožeče stranke

- naj se Odločba Evropskega parlamenta z dne 30. januarja 2006, s katero je bila, po eni strani, tožeči stranki vročena odločitev Evropskega parlamenta o premestitvi iz Pisarne Evropskega parlamenta za Italijo, s sedežem v Rimu, na Generalni direktorat za informacijsko službo, s sedežem v Bruslju in, po drugi strani, je bila tožeči stranki kot začasnemu uslužbencu podaljšana pogodba o zaposlitvi do 16. julija 2006 in ne do 31. decembra 2009, kot je to Parlament predhodno odločil, razglasi za nično;
- naj se toženi stranki naloži plačilo, skupaj z zamudnimi obrestmi, za vse mesečne dohodke, povezane z delovnim mestom tiskovnega predstavnika tožene stranke v Rimu, od dneva, ko bi podaljšanje pogodbe o zaposlitvi za časovnega uslužbenca moralo učinkovati, torej od 1. januarja 2006 in do 31. decembra 2009;
- naj se toženi stranki naloži povračilo premoženjske škode, ocenjene na 240 414,42 evrov in nepremoženjske škode v znesku 500 000 evrov, oziroma višji ali nižji znesek, ki ga bo Sodišče prve stopnje ocenilo za primerne;
- naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja 7 tožbenih razlogov:

- prvi izhaja iz kršitve načela upravičenega pričakovanja, ker naj bi uprava zavedla tožečo stranko, da je štela, brez razumnega dvoma, da naj bi se ji potrdilo funkcijo tiskovnega predstavnika pri Pisarni Parlamenta v Rimu in da naj bi se njena pogodba o zaposlitvi podaljšala do 31. decembra 2009;
- drugi izhaja iz bistvene kršitve postopka zaradi nezadostne in nasprotujoče si protislovne obrazložitve. Zlasti trditve, ki se nanašajo na nezadostne strokovne sposobnosti tožeče stranke, naj se ne bi ujemale s poročili, ki se nanašajo na slednjo in ki so sestavljena na podlagi člena 43 Kadrovskega predpisa;
- tretji se nanaša na zlorabo pooblastil zaradi očitne napake pri oceni odločilnih okoliščin in zaradi protislovnosti pri tej oceni. Razlog za odločbo o premestitvi ni v strokovni nesposobnosti ali v službenem interesu, temveč v želji po represalijah hierarhično nadrejenega tožeče stranke;
- četrti temelji na kršitvi dolžnosti skrbnega ravnanja, ker naj bi bila, kot zatrjuje tožeča stranka, izpodbijana odločba sprejeta brez dolžne skrbnosti in brez upoštevanja interesov časovnega uslužbenca;

- peti zadeva kršitev načel sorazmernosti in dobrega upravljanja. Po eni strani naj tožeča stranka ne bi prejela nobene opozorila o možnosti premestitve v tako kratkem času. Po drugi strani pa naj dejstva, ki so osnova za odločbo, ne bi bila pravilno ugotovljena in določbe Kadrovskega predpisa, ki se nanašajo na izpodbijana ravnanja, naj ne bi bile spoštovane.
- šesti obsega kršitev pravice do obrambe, zlasti na podlagi dejstva, da naj tožena stranka, ki je tožeči stranki omogočila zagovor, ne bi odgovorila na njene navedbe in ji tudi ni ponudila možnosti za razpravo med strankama;
- sedmi zadeva kršitev dolžnosti pomoči, ki je določena s členom 24 Kadrovskega predpisa, ki naj bi zavezovala upravo, da štiti uradnike, tudi če je oseba, ki je odgovorna za ravnanje, ki je urejeno s to določbo, nek drug uradnik. Čeprav je tožeča stranka navedla dokaze za svoje trditve, uprava ni sprejela nobenih primernih ukrepov.

Tožba, vložena 2. oktobra 2006 — Di Bucci proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva F-118/06)

(2006/C 294/133)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Vittorio Di Bucci (Bruselj, Belgija) (Zastopnik: M. van der Woude, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti seznama uradnikov, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje, in seznama uradnikov, ki so napredovali v naziv A*12 v obdobju 2005, sestavljenih na podlagi člena 10(3) in (4) splošnih določb za izvajanje člena 45 Kadrovskega predpisa (SDI) in objavljenih v upravnem obvestilu št. 85-2005 z dne 23. novembra 2005, in v vsakem primeru odločbe, da se ime tožeče stranke ne vpiše na seznam uradnikov, ki so napredovali;

- po potrebi razglasitev ničnosti vseh ravnanj, ki so privedla do sprejetja te odločbe in zlasti odločb, ki določajo številne točk, ki jih je treba dodeliti tožeči stranki;
- toženi stranki se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, uradnik v pravni službi, ki je v smislu točk za delovno uspešnost (TDU) v svojem nazivu in službi stalno dobivala najvišje ocene, najprej zatrjuje kršitev člena 45 Kadrovskih predpisov ter SDI, ki zahtevata, da je delovna uspešnost odločilno merilo za dodelitev prednostnih točk generalnega direktorata (PTGD) in za napredovanje. Nenapredovanje tožeče stranke naj bi bilo rezultat, prvič, nezakonnosti, ki jih je tožeča stranka že izpodbijala v tožbah v zadevah F-98/05 ⁽¹⁾ in T-312/04 ⁽²⁾; drugič, meril za dodelitev PTGD v pravni službi, ki dajejo prednost uradnikom z najdaljšo delovno dobo v nazivu neodvisno od njihove delovne uspešnosti; tretjič, določenih napak pri dodelitvi točk, zlasti s strani Odbora za napredovanje, drugim uradnikom.

Tožeča stranka nadalje navaja, da izpodbijani akti kršijo načeli enakosti obravnavanja in upravičenosti do kariere, očitno kršijo možnost presoje in predstavljajo zlorabo pooblastil. Poleg tega naj bi bili sprejeti ob kršitvah več postopkovnih pravil ali obliknosti.

Končno se tožeča stranka sklicuje na nezakonnost SDI s tem, ko uveljavlja:

- da naj bi SDI s tem, da ni upošteval ravnih odgovornosti in uporabe različnih jezikov pri opravljanju nalog, kršil člen 45 Kadrovskih predpisov v njihovi novi različici;
- da naj bi členi 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12 in 13 SDI s tem, da so določali, da napredovanje določa neobrazložena dodelitev prednostnih točk na podlagi predloga vsakega GD ali Odbora za napredovanje, kršili zlasti člen 25(2) in člen 45 Kadrovskih predpisov;
- da naj bi člena 4 in 6 SDI s tem, da vsakemu GD dodeljeta enotno kvoto točk na uradnika, kršila člen 45 Kadrovskih predpisov ter načeli enakosti obravnavanja in upravičenosti do kariere;
- da naj bi člen 13(2) in priloga II k SDI s tem, da določata podelitev prehodnih prednostnih točk, ki v osnovi temeljijo na delovni dobi v nazivu, kršila člen 45 Kadrovskih predpisov;
- da naj bi člen 9 in priloga I k SDI s tem, da določata dodelitev prednostnih točk Odbora za napredovanje za določene

dodatne naloge, opravljene v interesu institucije, ki so že upoštevane ob dodelitvi TDU in PTGD, kršila člen 45 Kadrovskih predpisov ter načeli upravičenosti do kariere in enakosti obravnavanja in;

- da naj bi člen 6 SDI s tem, da določa ugodnejše obravnavanje za uradnike GD ali službe, ki imajo malo osebja, in za začasno premeščene uradnike v kabinetih članov Komisije, kršil člen 45 Kadrovskih predpisov in načeli upravičenosti do kariere in enakosti obravnavanja.

⁽¹⁾ UL C 10, 14.1.2006, str. 24 (zadeva najprej vložena na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod št. T-381/05 in odstopljena na Sodišče za uslužbenca Evropske unije s sklepom z dne 15.12.2005).

⁽²⁾ UL C 262, 23.10.2004, str. 45.

Tožba, vložena 9. oktobra 2006 — Kerstens proti Komisiji

(Zadeva F-119/06)

(2006/C 294/134)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Petrus J.F. Kerstens (Overijse, Belgija) (zastopnik: C. Mourato, avokat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe upravnega odbora urada za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO) z dne 8. decembra 2005 o spremembi organizacijskega načrta PMO;
- razglasitev ničnosti odločbe organa, pristojnega za imenovanje (OPI), z dne 6. julija 2006 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke št. R/167/06;
- naložitev plačila zneska, ki je bil določen *ex aequo et bono* na 5 000 evrov, iz naslova odškodnine tožeči stranki;
- naložitev plačila stroškov postopka Komisiji.